

We houden vol • 16

Een heel normale dag • 18

ISRAEL

NIEUWS UIT

Nr. 2 - Februari 2009

Een blik op Gaza

Pagina 5

בית שלום
www.beth-shalom.nl

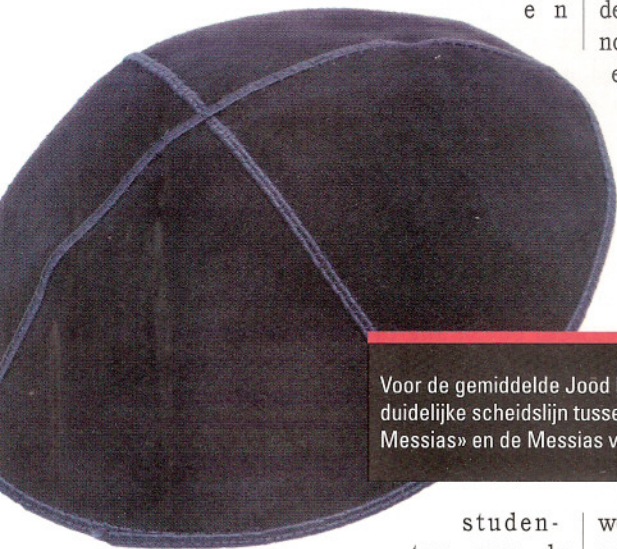
Wie wil Yeshua van Israël losmaken?

«En Natanaël zeide tot hem: Kan uit Nazaret iets goeds komen? Filippus zeide tot hem: Kom en zie!» (Joh. 1,47).

DR. GERSHON NEREL – DEEL 31

Net als in de afgelopen tweeduizend jaar doet het gevestigde Jodendom ook vandaag de dag zijn best om Yeshua van het Joodse volk los te maken. Wanneer iemand als Jood is geboren kan hij of zij van alles en nog wat geloven en toch als volwaardig lid van het Jodendom beschouwd blijven worden. Het wordt echter anders als een Jood of Jodin in Yeshua als Messias en de Zoon van God gelooft. Voor Joden die aan de Joodse traditie vasthouden is de bekering tot het christendom namelijk hetzelfde als verraad. En deze opstelling vinden we niet alleen bij orthodoxe rabbijnen, maar ook bij hun collega's uit behoudende en hervormingsgezinde kringen, bij rechters van het hooggerechtshof, bij seculiere journalisten en zelfs bij professoren

e n

Voor de gemiddelde Jood bestaat er een duidelijke scheidslijn tussen de «Joodse Messias» en de Messias van de niet-joden

studen-
ten aan de
universiteiten. Anders
gezegd: deze opvatting is in alle kringen
van het Joodse volk nog altijd wijdver-
breid.

Voor de gemiddelde Jood – en dat is niet alleen maar Jan-met-de-pet – bestaat er een duidelijke scheidslijn tussen Joden en niet-joden, tussen de «Joodse Messias die nog niet gekomen is» en de Messias van de niet-joden (Hebr.: *gojim*). Daarom weigert de Joodse kant bij veel debatten tussen Joden en christenen er in Yeshua gelovige Joden bij te betrekken, omdat de

vertegenwoordigers van het gevestigde Jodendom zichzelf als de enige ware Joden beschouwen. De gesprekspartners uit «algemeen erkende» Joodse kringen zijn wel bereid tot een dialoog met niet-joodse christenen, maar de deelname van Joodse gelovigen in Yeshua wijst men minachtend als voor de discussie «irrelevant» van de hand. Men is kennelijk bang dat de aanwezigheid van Joodse discipelen van Yeshua bij zulke gesprekken de in de loop van de geschiedenis opgeworpen barrière tussen «ons» (de «ware» Joden) en «de anderen» (de niet-joden) zou kunnen doen instorten. Deze scheidslijn wil ik aan de hand van twee voorbeelden verduidelijken.

Onlangs stelde een ook in Yeshua gelovende collega van mij een hoogleraar aan de Hebreeuwse universiteit om mij uit te nodigen voor een colloquium over Joden en christenen in het huidige Israël. Ik moest bij deze bijeenkomst dan spreken vanuit het oogpunt van in Yeshua gelovende Joodse gelovigen. Dus belde ik de organisator van dit seminar. Hij verzocht me om lang genoeg voor het begin van het colloquium in het Van Leer Instituut te Jeruzalem per e-mail mijn cv en een lijst van mijn academische publicaties te sturen. Ik voldeed aan zijn verzoek, maar kreeg geen ant-

woord. Toen ik de organisator tenslotte nog een keer belde, zei hij dat mijn onderwerp «voor de bedoeling van dit colloquium niet relevant» was. Hij vond het niet eens nodig zich te verontschuldigen dat hij mijn e-mail niet beantwoord had. Ik was weliswaar teleurgesteld, maar niet echt verrast, omdat dit niet de eerste was dat dit gebeurde. Ter wille van de waarheid moet ik er wel bij vermelden dat ik bij andere gelegenheden in academische kringen was uitgenodigd om de Joods-Messiaanse positie uit de doeken te doen, meestal echter «slechts» vanuit een historisch perspectief, zonder de mogelijkheid om over «relevante», actuele thema's te spreken.

Een ander geval werd zelfs door de media opgepakt. Op 26 november 2008 verscheen er in *The Jerusalem Post* een artikel met de titel «Geboorterechtprogramma filtert Messiaanse Joden uit». De subkop luidde: «Bepaalde handelingen ontmaskeren kandidaten als niet-joden». Het geboorterechtprogramma (Hebr.: *Taglit*) organiseert gratis reizen naar Israël voor Joodse jongeren uit de VS. Pas sinds kort hebben ze een selectieprocedure, omdat de organisatoren van het programma willen verhinderen dat er Messiaanse Joden aan deelnemen. De kandidaten moeten op het aanvraagformulier ook een vraag naar hun godsdienst beantwoorden en aangeven dat ze tot het gevestigde Jodendom behoren. Bovendien moeten ze een verklaring tekenen, die ongeveer als volgt luidt: «Ik behoor niet tot groeperingen of volg geen praktijken die aan het Messiaanse Jodendom, aan *Jews for Jesus* of andere Joods-christelijke stromingen toegeschreven kunnen worden.» Volgens een clause op het aanvraagformulier kunnen kandidaten onmiddellijk van het programma uitgesloten worden als zij aangeven joodse gelovigen in Yeshua te zijn. In dit geval verliezen zij een symbolische tegoedbon en kunnen zij zelfs verplicht worden om de totale, door de organisatie gedragen reiskosten van ongeveer 2000 dollar terug te betalen. Bij deze uitsluiting uit het Joodse volk gaat het om een religieuze discriminatie, die bij andere Joden niet in deze vorm voorkomt. Dan speelt het blijkbaar geen rol of ze aanhangers van het boeddhisme of het atheïsme zijn.

Niettemin kunnen dergelijke represailles Joodse discipelen van Yeshua niet van hun Joodse identiteit losmaken en ook niet van het maatschappelijk leven in Israël uitsluiten. De facto is de invloed van Messiaanse Joden al merkbaar geworden, omdat de werkelijkheid en de dagelijks waar te nemen vervulling van bijbelse profetieën per slot van rekening sterker zijn dan welk vooroordeel ook. ■